

Державна реєстрація права власності спадкодавця на нерухоме майно на підставі заяви спадкоємця.

Державній реєстрації підлягають лише ті права, які спадкодавець набув за життя, однак, з тих чи інших причин не зареєстрував. Раніше, якщо права на момент їх виникнення підлягали державній реєстрації, то відсутність такої реєстрації не давала можливості оформити спадкові права. В таких випадках нотаріуси змушені були відмовляти у видачі свідоцтва про право на спадщину і права спадкоємців визнавалися в судовому порядку.

Зараз у законодавстві передбачені відповідні правові механізми оформлення спадкових прав на нерухоме майно у разі, якщо право власності спадкодавця не було зареєстровано у встановленому порядку.

Так, пунктом 66 Порядку державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 25.12.2015 № 1127 (далі – Порядок), передбачено, що у разі відсутності державної реєстрації права власності на нерухоме майно спадкодавця спадкоємець має право звернутись до суб'єктів державної реєстрації або нотаріусів із заявою про державну реєстрацію права власності спадкодавця, що було набуто останнім за життя.

В пункті 66 Порядку визначено, що для державної реєстрації прав власності спадкодавця на підставі заяви спадкоємця подаються:

- документи, необхідні для відповідної реєстрації, передбачені статтею 27 Закону України “Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” та цим Порядком, що підтверджують набуття спадкодавцем права власності на нерухоме майно;

- витяг із Спадкового реєстру про наявність заведеної спадкової справи;

- документ, що містить відомості про склад спадкоємців, виданий нотаріусом чи уповноваженою на це посадовою особою органу місцевого самоврядування, якими заведено відповідну спадкову справу.